Lecţia nr. 15 (refăcută) 16 martie 2019

A. Exodul 15: 1-21. *Poporul răscumpărat cântă*.

Doar credincioşii au dreptul să cânte cântecele Sionului. Psalm 40:1-3. Oamenii bucuroşi nu pot tăcea.Ei simt nevoia să îşi manifeste bucuria. Exodul începe cu strigăte deznădăjduite, dar datorită răscumpărării vedem aici poporul cântând. Acest cântec îl preamăreşte pe Domnul. De aprox.45 de ori apare cuvântul , ''Domnul'' în 18 versete. De ce în poporul nostru român nu sunt cântece de laudă la adresa Lui , dacă suntem un popor creştin? Pentru că ei nu au trecut pe sub sânge, prin mare, iar separarea pe care au făcut-o acestea, practic nu există. Dacă îndrăzneşti să intri în mare, fără să fi trecut pe sub sânge, vei sfârşi ca egiptenii.

Se pare că este un cântec foarte important, poate primul din Scriptură. De aceea acest cântec este pomenit şi în Apocalipsa 15:2,3; Isaia 11:15-12:6. Este un cântec compus de Moise şi arată victoria asupra lui Faraon,după cum acelaş cântec va arăta biruinţa asupra lui Anticrist.Isaia 14:4-17. Alte cântece ale lui Moise: Deuter.32:1-43;Psalmi 90,91. Probabil că sigur evreii nu au cântat prea mult în Egipt,ci mai mult au suferit şi au plâns. Ne ajuta Ps.137 când evreii povestesc prin cântare despre robia babiloniană.

Cuvântul „Domnul" se repetă de foarte multe ori. Am putea analiza ce face Domnul,sau cine este El: este tăria mea, şi temeiul laudelor mele, El m-a scăpat, etc...v.9 este vrăjmaşul. v.11: cu cine poate fi El comparat?! Îmi place v.13. v.14 scopul misionar al puterii Lui, de a Îşi face cunoacut Braţul Său, dar şi profetic.v.16.

Versetul 18"Şi Domnul va împărăţi în veac şi în veci de veci.". Maria, proorociţa, repeta primul vers al cântării.

B. Exodul 15:22-27 Israel plânge de durere, iar Dumnezeu vine cu soluţia! Înadins au fost călăuziţi în acea direcţie din pustie, pentru ca Dumnezeu Să-şi arate puterea Lui. Deuteronom 8.2. De aceea Dumnezeu face harta, nu noi. Dumnezeu îngăduie să trecem pe la Mara. Acolo s-a întâmplat ceva:v.25b – *legi şi porunci*=17.1 (porunci pentru perioada următoare, nu cele 10 porunci). Moise ceruse lui Faraon permisiunea să se ducă cale de 3 zile să aducă jertfe Domnului şi iată că după 3 zile ei se află într-o situaţie aparent fără ieşire – o sete cumplită, iar apa era amară. La numai 3 zile de la trecerea mării, la câtva timp scurt de la minunile cu Faraon, poporul uită repede. Dovadă că nu minunile produc credinţa, ci credinţa vine în urma auzirii Cuvântului şi lucrarea de convingere a Duhului Sfânt.

La amărăciunea noastră ne răspunde Domnul cu dulceaţa lemnului crucii, care aduce viaţă.

Din pustia Sin au ajuns la Refidim, în criză din nou. Dumnezeu mereu şi mereu ne corecteaza traiectoria, cum fac specialiştii de la NASA cu navele cosmice. Doar că uneori noi trebuie să trecem pe la spital, sau prin alte locuri ca să învăţăm ceva. Acolo i-a încercat, deşi El ştie de ce suntem în stare, dar nu pentru El încearcă, ci ca lor să le fie ruşine văzând felul lor de viaţă. Nu credeam că puteam spune acele cuvinte, sau că eu voi fi în stare de aşa fapte. Nimic bun nu locuieşte în mine ! Dumnezeu ne pune la probă. Ce constată poporul când este pus la încercare? Oare nu putea rezolva Domnul problema apei lor? Cum răspunzi provocărilor vieţii:

Poporul: după 3 zile de marş, sunt obosiţi,deshidrataţi, nu găsesc apă,iar când găsesc, beau din acea apă amară şi acest lucru e foarte amar pentru ei!

Şur=perete, zid. S-au lovit ca de un zid acolo. Ce faci atunci? Răspund ca poporul sau ca Moise? Începi să te plângi, să cârteşti? Amărăciunea din afară declanşează amărăciunea din interior.Pofta din afară o aţâţă pe cea de din lăuntru, a omului vechi, a firii. Nu acţionează, ci reacţionează pradă circumstanţelor, acţionaţi din afară, şi nu din lăuntru. *Nu te lăsa controlat din afară, ci din lăuntru*.

Amărăciunea din interior este mai mare decât cea din afară. Poporul a lovit în Moise (17:2,3), căutau ceartă cu Moise. Tu eşti vinovatul Moise, uite unde ne-ai adus. Ei loveau pe orizontală, dar el nu le-a răspuns cu aceeaşi monedă. Moise a strigat către Domnul (15.25*).* Biruieşte răul prin bine. Strigă la Domnul, pentru că nu strigi în zadar. Domnul i-a arătat un lemn probabil demult acolo, dar ei nu ştiau că acolo e soluţia. Dumnezeu schimbă toiagul în soluţie. El are soluţia. Dumnezeu nu caută soluţii, ci El caută oameni care să aplice soluţiile Lui. Nu metode, ci oameni ca Moise, care să depindă de El. Pentru orice criză specifică există o soluţie specifică.1 Cor.10:13. Dumnezeu care este credincios va pregăti mijlocul. El ştie cât putem noi. El pregăteşte soluţia dinainte, dar ca să vezi soluţia trebuie să acţionăm ca Moise, nu ca poporul.

Dumnezeu are o soluţie unică: Lemnul, crucea de la Golgota. Ioan 3.14’’înălţat pe lemn’’, să nu piară ci să aibă viaţa veşnică. Ea este soluţia Lui Dumnezeu, Crucea.

Uneori apele sunt atât de amare încât nu se mai poate. Doar crucea este rezolvarea problemelor noastre, nu altceva. Nu căuta altă rezolvare, căci nu există altă soluţie.

15:26 Domnul le promite vindecarea condiţionată, iar în v.27 ne sugerează odihna şi înviorarea de care avem parte după ce am trecut de Cruce şi de Marea Roşie.

Ce bine ar fi fost dacă s-ar fi terminat această lecţie cu laudă, dar nu. Poporul plânge, cârteşte aşa cum am văzut.Totuşi aceste experienţe i-a învăţat câteva lucruri:

-*despre viaţă*. Viaţa este o combinaţie între dulce şi amar, între biruinţe şi înfrângeri. După aceea însă vine „Elim”, locul unde Dumnezeu ne dă noi şi noi puteri. Trebuie să le acceptăm pe amândouă. Se pare că există o aşa numită *lege a ondulaţiei*. Ea spune că omul nu poate trăi aici pe pământ permanent doar o anumintă stare pentru că ar fi prea greu de suportat. De aceea ele sunt împletite, bucuria cu amărăciunea.

-*despre ei înşişi*. Viaţa este ca un laborator. Ni se fac raze X inimilor noastre pentru a se vedea ce este în ele (noi să vedem) şi să ne fie ruşine de ceea ce suntem. Apele de la Mara au arătat că iudeii erau lumeşti, se gândeau doar la ei, la trupul lor, umblau prin vedere, nu erau recunoscători, se plângeau la Dumnezeu când veneau încercările, iar alteori chiar voiau să se întoarcă în Egipt.

-*despre Domnul*. Dumnezeu le ştia nevoile pentru că El planificase totul în detaliu pentru ei. El a folosit lemnul pentru a le transforma amărăciunea în dulceaţă. 1 Petru 2.24 . Jehova-Rafa (Domnul care vindecă) !